

[Lysholm Christensen]

uenige om. Jeg mener bare, at der er grænser for, hvad staten skal finansiere inden for denne frihedsramme. Folk har frihed til at producere, hvad de vil, men folk skal ikke gøres til grin for deres egne penge.

Så er jeg sådan en lille smule beklemmt i relation til hr. Poulsgaard. Der er jo nogle områder, hvor man måske er lige knap så glad for de roser, man får. Når det gælder kulturpolitik, må jeg nok sige, at det kniber lidt med at udtrykke min taknemlighed, når jeg her får overrakt en stor buket roser fra Fremskridtspartiet. Det er normalt ikke en alliance, jeg sætter så stor pris på, men jeg skal da forsigtigt sige tak for støtten til vores lovforslag fra hr. Poulsgaards side. Jeg tror i øvrigt ikke, vi kan drive så vældig meget kulturpolitik sammen, men tak for den tilslutning, vi fik her – trods alt!

Jeg kunne tænke mig til sidst at stille et spørgsmål til kulturministeren: Har det ikke gjort et indtryk på kulturministeren, at der har været fremført en del kritik mod fifty-fifty-ordningen fra filmbranchens egne folk? De har ikke sagt det så tydeligt, som jeg har gjort det her, og de har heller ikke ønsket ordningen ophævet, men der har dog trods alt været fremført en del kritik fra forskellig side.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Hr. Lysholm Christensen indledte med at spørge, om fifty-fifty-ordningen havde indfriet forventningerne. Jeg skal gerne for mit eget vedkommende sige: Nej, det har fifty-fifty-ordningen ikke gjort på dette tidspunkt.

Jeg har lagt mærke til, at der også er andre ordførere, der har tilkendegivet en lignende holdning. Men jeg har den opfattelse, at der skal være længere tid for dem, der nu skal leve med den ordning, til at kunne demonstrere og dokumentere, at det faktisk er en brugbar ordning, der kan være med til at fremme det formål, som stod i filmlovgivningen. Jeg mener ikke, at vi giver området – om end det selv har debat om det – en rimelig chance, hvis ikke der bliver lidt længere tid til det. Men det må gerne blive bedre i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om støtte til reovering og fornyelse af biografer.

Af Birthe Hansen (SF) m.fl.
(Fremsat 31/10 90).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Forslagsstillerne har med det fremsatte forslag fat i – synes jeg – et væsentligt problem. Såvel i ministeriet som i filmbranchen har man længe været opmærksom på den ganske triste udvikling, som finder sted med et stadigt faldende antal biografer i landet. Jeg finder det navnlig bekymrende, at det er de små og mindre lokalsamfund, som rammes af disse biograflukninger, men det sker jo i forlængelse af, at også den lille købmand, det lille posthus og den lille skole lukker.

Filmbranchens Samarbejds- og Idéudvalg har som et resultat af et meget grundigt analysearbejde udarbejdet en reoveringsrapport over danske biografer i 1988. Rapporten viser klart, som det også fremgår af bemærkningerne, at det er de mange biografer med en mindre omsætning, dvs. en omsætning på under i hvert fald 400.000 kr., som har det største behov for istandsættelse og reovering.

Jeg er også enig med forslagsstillerne i, at de fortrin, en filmforevisning i en biograf har, bør prioriteres højt, og at det også betyder noget, hvordan biograferne er indretningsmæssigt og facilitetsmæssigt. Det kan ikke afvises. Men selvfølgelig må man ikke overse, at det stadig væk er helt afgørende, at der findes et alsidigt udbud af film af god og høj kvalitet, uanset om det drejer sig om underholdende film eller det, vi kalder kunstneriske film.